

200704902/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/60314 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 8 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 juni 2007, verzonden op 18 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

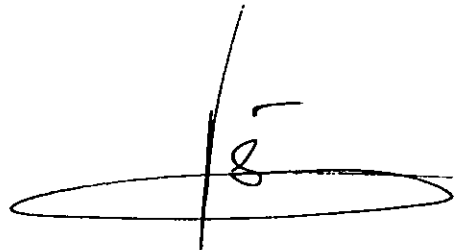
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

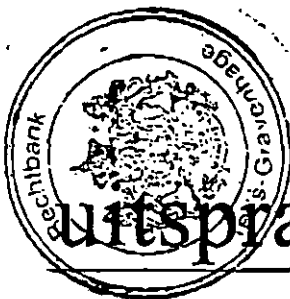
382-527.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 06/60314

uitspraak: 8 juni 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Afgaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0107.22.8012,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. H.M. Pascha, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 24 mei 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 10 november 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 8 december 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen deze beschikking. Eiser is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 8 december 2006 heeft eiser de rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Dit verzoek staat bekend onder nummer Awb 06/60315.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en eiser gezonden. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 mei 2007. Eiser noch zijn gemachtigde is verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Overwegingen

Feiten en standpunten van partijen

Eiser heeft op 22 juli 2001 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 24 januari 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 2 juni 2005 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, is het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 12 oktober 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voornoemde uitspraak van de rechtbank bevestigd.

Eiser heeft op 13 december 2005 voor de tweede maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 20 december 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 10 januari 2006 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, is het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 27 januari 2006 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het daartegen ingestelde hoger beroep niet ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft op 24 mei 2006 een herhaalde aanvraag ingediend, omdat hij in het bezit is gekomen van de volgende documenten.

1. Brief van de Afghan Professional Alliance For Minority Rights, ongedateerd.
2. Brief van de Afghan Professional Alliance For Minority Rights, 18 januari 2006
3. Brief van de Hezb-e-Wahdat-e-Islami Afghanistan,
4. Enveloppen van 21 januari 2006, 12 maart 2006 en 14 mei 2005

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door eiser naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid. In dit verband meent verweerder dat eiser het document genoemd onder 1 reeds in de eerdere procedure heeft overgelegd. Ten aanzien van de documenten genoemd onder 2 en 3 meent verweerder dat de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en ten aanzien van het document onder 2 vervolgt verweerder dat in de vorige procedure reeds is overwogen dat de tekst van de brief genoemd onder 1, welke brief afkomstig is van dezelfde persoon als de brief genoemd onder 2, opvallende ongerijmdheid vertoonde en dat aan de brief geen waarde kan worden gehecht. Naar de mening van verweerder kan derhalve aan de brief genoemd onder 2, evenmin waarde worden gehecht. Bovendien blijkt niet op welke bronnen de schrijver van de brief zich baseert en komt de inhoud niet overeen met hetgeen eiser in de eerdere procedure heeft verklaard.

Eiser stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van eiser is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of omstandigheden en was een nader onderzoek in dezen aangewezen. Eiser meent, gelet op eisers verklaringen, dat de overgelegde documenten wel authentiek zijn en afkomstig zijn uit objectieve bronnen. Voorst meent eiser, nu de Hezb-e-Wahdat-e-Islami, niet weet wanneer eiser zijn land is ontvlucht, dat hem niet kan worden verweten dat laatstgenoemde ten onrechte heeft verklaard dat eiser na de val van de Taliban zijn land van herkomst is ontvlucht. Voorts meent eiser dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning vanwege het traumatische en op grond van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. In dit verband legt eiser een schrijven van de Medische Opvang Asielzoekers over van 4 mei 2006.

Beoordeling van het beroep

In deze zaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechtbank dient, ter bepaling van de omvang van de door haar te verrichten beoordeling in dit geval, direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met voormelde uitspraak van 2 juni 2005 in rechte is vast komen te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Afghanistan geen reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 24 mei 2006, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

De rechtbank is van oordeel dat de door eiser overgelegde documenten geen nieuwe feiten zijn in voornoemde zin. De rechtbank is van oordeel dat het document genoemd onder 1 reeds in de eerdere procedure is overgelegd en derhalve geen novum kan zijn en voorts is de rechtbank van oordeel dat nu de authenticiteit van de documenten genoemd onder 2 en 3 niet kan worden vastgesteld, deze documenten ook geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 Awb. De stelling van eiser dat document 1 thans wel gedateerd is en dat document 2 thans wel een datum heeft, maakt dat naar het oordeel van de rechtbank niet anders. Aan de andere standpunten van partijen komt de rechtbank, gelet op het voorgaande, niet toe.

Voor zover eiser heeft aangevoerd dat hij op medische gronden niet terug kan naar zijn land van herkomst en zich gelet hierop beroept op artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, Vw 2000, is de rechtbank van oordeel dat, hoewel het door eiser in dit verband overgelegde document nieuw is in die zin dat het dateert van na het eerdere besluit, dit document niettemin geen aanleiding geeft om laatst genoemde besluit te herzien. In dit verband wijst de rechtbank naar vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM) (uitspraak van 2 mei 1997 in de zaak nr. 146/1996/767/964, RV 1997, 70 en van 6 februari 2001 in de zaak nr. 44599/98, «JV» 2001/103) waaruit blijkt dat uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder

uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, kan leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijken de hiervoor genoemde uitspraken van het EHRM slechts sprake zijn als de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Het door eiser overgelegde stuk, waaruit blijkt dat eiser vanaf 14 december 2006 verblijft bij de crisisdienst GGZ in verband met ernstige psychiatrische problematiek, dat hij prikkelgevoelig is, overmatig alert is en baat heeft bij een rustige leefomgeving, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat sprake is van een situatie als bedoeld in voornoemde jurisprudentie van het EHRM. Gelet hierop is het door eiser overgelegde medische stuk geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 8 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier.

Afschrift verzonden:
18 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van *Afghaanse nationaliteit*
0107-22-8012

Dossiernr:

V-nr:

Procedurenr:

06/ 60314

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

13 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Afghaanse nationaliteit, thans
verblijvende in het AZC Grave, aan de Generaal de Bonsweg no. 1 te 5363 ST Velp,
te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore
van de advocaat en procureur Mr R. Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 8 december 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 10 november 2006. Bij zijn uitspraak van 8 juni 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 8 juni 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 8 JUNI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het namens appellant ingediende beroep ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van voornoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder de herhaalde asielaanvraag van appellant heeft kunnen afwijzing onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking. In dit verband overweegt de Rechtbank ten onrechte dat nu de authenticiteit van de door appellant overgelegde documenten, genoemd onder 2 en 3, niet kan worden vastgesteld, deze documenten geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 Awb.

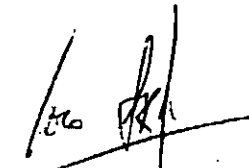
Als eerste grief merkt appellant op dat zijn vorige asielaanvraag door verweerder is afgewezen, omdat het document genoemd onder 1 geen datum zou bevatten. Het document genoemd onder 2 is hetzelfde document met dien verstande dat daar thans wel een datum op staat. Niet valt in te zien waarom het onder 2 genoemde document geen novum in de zin van de wet is. Het document is immers voorzien van een datum. Tijdens de vorige procedure heeft verweerder te kennen gegeven dat het document geen novum was, omdat daar geen datum opstond. Appellant heeft voldaan aan deze eis van verweerder, zodat het document genoemd onder 2 wel degelijk een novum in de zin van de wet is. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

Als tweede grief merkt appellant op dat hij in de huidige procedure heeft aangevoerd dat hij eenduidige verklaringen en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd omtrent de inhoud en de wijze van verkrijging van de door hem overgelegde documenten. Appellant heeft tevens de enveloppen overgelegd. Nu appellant gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd over de inhoud en de wijze van verkrijging van de documenten, dient verweerder uit te gaan van de authenticiteit van de documenten. Verweerder heeft de door appellant overgelegde documenten niet als zijnde vals bestempeld, zodat door de gedetailleerde en coherente verklaringen van appellant de authenticiteit dient vast te staan. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak eveneens miskend.

Als derde grief merkt appellant op dat hij, zoals hierboven reeds vermeld, gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd omtrent de inhoud en de wijze van verkrijging van de documenten. Appellant heeft dit argument in zijn procedure naar voren gebracht. De Rechtbank gaat in de uitspraak ten onrechte op geen enkele wijze in op dit argument van appellant. De Rechtbank heeft miskend dat in de uitspraak een overweging gewijd dient te worden aan voornoemd argument van appellant.

REDENEN WAAROM: appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 8 juni 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 13 juli 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes